

ultra hoc liberaliter posse suum unde fidelitatem suam magnam, quam cognouimus et cognoscimus esse promptam ad quamlibet exaltationem nostri honoris et ad consumptionem omnium inimicorum nostrorum, multipliciter commendamus, dispositi ad conseruationem omnem seu status et comodi, quos sicut sciunt tractari fecimus et imposterum faciemus fauorabiliter ut caros fideles nostros. Uerum oblationem predictam ducimus acceptandum, quam penes se debeant conseruare eo quod quociens nobis fuerit necessaria requirimus set operante domino ipsorum nostrorum rebellium, taliter deletur propter uiam quod similia agendi causam amplius non resumment cum hijs et alijs pulcris uerbis, que ducali dominio uidebuntur.

14 Die tercio marcij facte fuerunt littere predictis.

13

F^o 48^r № 463. Ὁ Δάρδος Μπάλμπης ἐκόμισεν, ὡς ἀναφέρει, εἰς Κρήτην σταρὰ 1500 σίτου, νομίζων, συμφώνως πρὸς διαταγὴν τοῦ δουκὸς καὶ τῶν συμβούλων Κρήτης, ὅτι μεταφέρων ὑπὸ διαμετακόμισιν τὸν σῖτον ἐν Κρήτῃ, θὰ ἡδύνατο ἐκεῖθεν νὰ ἔξαγάγῃ εἰς Βενετίαν μέχρι τῶν καλλενδῶν τοῦ Μαΐου. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ προθεσμία παρῆλθεν σκοπὸς δὲ αὐτοῦ ἦτο ἡ μεταφορὰ τοῦ σίτου εἰς Βενετίαν, ἥτησατο παρὰ τῆς Γερουσίας Βενετίας, ὅπως παρὰ τὴν προθεσμίαν δυνηθῇ νὰ μεταφέρῃ τὸν σῖτον ἐν Βενετίᾳ. Ἀπεφασίσθη, ὅπως διαταχθῶσιν ὁ δοὺς καὶ οἱ σύμβουλοι δοκίσωσι τὸν εἰρημένον Μπάλμπην, ὁ σῖτος τὸν ὅποιον θέλει νὰ μεταφέρῃ εἰς Βενετίαν ἐκομίσθη ὑπ’ αὐτοῦ ἐκ Τουρκίας καὶ ἐὰν ἡ ἀξία του ἦτο περόπου 25 ὑπερπύρων τὰ 100 μουτζούρια νὰ ἀποστείλωσιν τοῦτον εἰς Βενετίαν, ὡς ἀποστελλόμενον παρὰ τὰς διαταγάς, δηλαδὴ ἐπιβαλλομένης τῆς παρὰ τὰς διαταγὰς ποιηῆς. Ἐὰν δὲ ἡ ἀξία του ἦτο ἀνωτέρα τῶν 25 ὑπερπύρων, τότε οἱ κάτοχοι αὐτοῦ θὰ ἡσαν ἐλεύθεροι νὰ μεταφέρωσιν αὐτὸν ὅπου δήποτε, χωρὶς ἡ διοίκησις νὰ ἀναμιχθῇ. 1346, Μαρτίου 4.

14

F^o 49to № 488. Οἵος δήποτε ἥθελε μεταφέρῃ σῖτον ἐν Βενετίᾳ ἐκ Κρήτης ἦτο ἐλεύθερος, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ πωλήσῃ τοῦτον πρὸς ὑπέρπυρα 21 τὰ 100 μουτζούρια. Διατάχθησαν πρὸς τοῦτο ὁ δούς, οἱ Σύμβουλοι καὶ οἱ ρέκτορες Κρήτης, ὅπως ἐπιτρέψωσι τὴν μεταφορὰν ἐπὶ ἐγγύησει. 1346, Ἀπριλίου 3.

15

F^o 50^r № 491. Περὶ ὑπαγωγῆς εἰς ἑπταετίαν συμφώνως πρὸς τὰ διαταχθέντα τῆς ὀφειλῆς πρὸς τὴν αληρονομίαν τοῦ ποτὲ Ἰωάννου Ντέ 'Αμπάτη (de Abbatis) ὑπὸ Ἰουδαίου τινος Λινιάκου. 1436, Ἀπριλίου 3.

16

‘Ο Λαυρέντιος Μουδάτσιος ἐκ Ρεθύμνου ἡγόρασε παρὰ τοῦ οἴκου Κουερίνη, τρεῖς σερβενταρίας κειμένας ἐν τῇ περιοχῇ Ρεθύμνου, αἱ ὅποιαι ὅμως τελοῦσι τὰς τιμαιωτικὰς ὑποχρεώσεις των ἐν Χανίοις, αἰτεῖται ὅπως τοῦ ἐπιτραπῆ νὰ τελῇ τὰς τιμαιωτικὰς ὑποχρεώσεις του ἐν Ρεθύμνῃ. Γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ αἴτησις. 1346, Ιουνίου 17.

